

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 11 lipca 2016 r. – Salvador Benjumea Bravo de Laguna/Esteban Torras Ferrazzuolo

(Sprawa C-381/16)

(2016/C 335/55)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo, Sala Primera de lo Civil

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Salvador Benjumea Bravo de Laguna

Druga strona postępowania: Esteban Torras Ferrazzuolo

Pytania prejudycjalne

Czy powództwo o ustalenie prawa do wspólnotowego znaku towarowego z powodów innych niż wskazane w art. 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁽¹⁾, a w szczególności tych określonych w art. 2.2 Ley de Marcas española, Ley 17/2001, de 7 de diciembre, de Marcas (hiszpańskiej ustawy nr 17/2001 z dnia 7 grudnia 2001 r. w sprawie znaków towarowych) (BOE nr 294, z dnia 8.12.2001) jest zgodne z prawem Unii, a dokładnie z rozporządzeniem nr 207/2009?

⁽¹⁾ Dz.U. 2009, L 78, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 28 kwietnia 2016 r. w sprawie T-52/15, Sharif University of Technology/Rada Unii Europejskiej, wniesione w dniu 11 lipca 2016 r. przez Sharif University of Technology

(Sprawa C-385/16 P)

(2016/C 335/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Sharif University of Technology (przedstawiciel: M. Happold, barrister)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu (siódma izba) z dnia 28 kwietnia 2016 r. w sprawie T-52/15, Sharif University of Technology/Rada Unii Europejskiej;
- uwzględnienie żądań wysuniętych przez wnoszącego odwołanie w trakcie postępowania przed Sądem; oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania poniesionym przez wnoszącego odwołanie w obydwu postępowaniach.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie domaga się od Trybunału uchylenia wyroku Sądu, stwierdzenia nieważności zaskarżonych aktów [załączników do decyzji Rady 2014/776/WPZiB ⁽¹⁾ i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1202/2014 ⁽²⁾, załącznika II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB ⁽³⁾ i załącznika IX do rozporządzenia Rady (UE) n° 267/2012 ⁽⁴⁾ (zmienionych odpowiednio przez art. 1 decyzji 2014/776/WPZiB i art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1202/2014)], w zakresie w jakim akty te określają wnoszącego odwołanie jako podmiot objęty środkami ograniczającymi na podstawie art. 23 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012, przyznania mu odszkodowania z tytułu krzywdy, jakiej doznał on w wyniku naruszenia jego reputacji ze względu na akty Rady i obciążenia Rady kosztami poniesionymi przez niego zarówno w postępowaniu w pierwszej instancji jak i w postępowaniu odwoławczym.

Wnoszący odwołanie przedstawia następujące dwa zarzuty na poparcie swych twierdzeń, że wyrok Sądu stanowi naruszenie prawa i że Trybunał powinien go uchylić i wydać rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie:

Po pierwsze, że Sąd błędnie nie stwierdził, że Rada naruszyła istotne wymogi proceduralne lub popełniła oczywisty błąd w ocenie przyjmując decyzję o umieszczeniu SUT w wykazie, ponieważ nie zastosowała procesu decyzyjnego, który winna była zastosować.

Po drugie, że Sąd zinterpretował w sposób błędny kryterium prawne „wsparcia” dla rządu Iranu z art. 20 ust. 1 lit. c) decyzji Rady 2010/413/WPZiB (ze zmianami) i art. 23 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. (ze zmianami) powołane przez Radę jako uzasadniające określenie wnoszącego odwołanie jako podmiotu objętego środkami ograniczającymi, co spowodowało dojście przez Sąd do błędnego wniosku, że dowody przedstawione przez Radę uzasadniały umieszczenie wnoszącego odwołanie w wykazie.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/776/WPZiB z dnia 7 listopada 2014 r. zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu, Dz.U. L 325, s. 19.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1202/2014 z dnia 7 listopada 2014 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu, Dz.U. L 325, s. 3.

⁽³⁾ Decyzja Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylająca wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB, Dz.U. L 195, s. 39.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 961/2010, Dz.U. L 88, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Słowenia) w dniu 15 lipca 2016 r. – T-2 družba za ustvarjanje, razvoj in trženje elektronskih komunikacij in opreme d.o.o. (obecnie w upadłości)/Republika Slovenii

(Sprawa C-396/16)

(2016/C 335/57)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: T-2 družba za ustvarjanje, razvoj in trženje elektronskih komunikacij in opreme d.o.o. (obecnie w upadłości)

Strona pozwana: Republika Slovenii